

CYNDI DALEOVÁ

SÍLA OSUDOVÉ PŘITAŽLIVOSTI

Otevřete se vyšší formě lásky

Cyndi Daleová

SPŘÍZNĚNÉ DUŠE

Víc než spřízněné duše

Otevřete se vyšší formě lásky
s pomocí energie přitažlivosti

NOXI

Cyndi Dale
BEYOND SOUL MATES
Open Yourself to Higher Love Through
the Energy of Attraction

Copyright © 2013 by Cyndi Dale

All rights reserved

Translation © 2014 by Markéta Schubertová

Cover design © 2014 by Emil Křížka

Czech edition © 2014, 2014 (elektronická verze) by Noxi, s. r. o.

Z anglického originálu Beyond Soul Mates.

Open Yourself to Higher Love Through the Energy of Attraction
(Llewellyn Publications, a Division of Llewellyn Worldwide Ltd.,
Woodbury, Minnesota, United States of America, 2013)

přeložila Markéta Schubertová

Redigovala Jitka Perglová

Obálku navrhl Emil Křížka

Sazbu zhotovilo PRO 2, a. s., Bratislava

Vydalo vydavatelstvo Noxi, s. r. o., v Bratislavě v roce 2014
jako svou 74. publikaci v elektronické verzi.

Vydání první

ISBN 978-80-8111-176-1

OBSAH

Úvod

Hledání spojení
Inzerát pro pravou lásku / 5

První kapitola

Záležitosti duše
Karma, převtělování a duševní rodiny / 19

Druhá kapitola

Naše příbuzenstvo
Různé typy vztahů v duševní rodině / 41

Třetí kapitola

Od karmy k dharmě
Dva různé světy / 59

Čtvrtá kapitola

Dešifrujeme záhadu
Intimní energie v našich vztazích / 67

Pátá kapitola

„Pomoc! Vytáhněte mě z peřejí!“
Přechod z duševního do ryzího života / 97

Šestá kapitola

Chcete výš? Jak ze vztahu mezi dvěma dušemi
vytvořit vztah dvou ryzích Já / 115

Sedmá kapitola
Rozšiřte své obzory
Jak přivábit nový ryzí vztah / 139

Osmá kapitola
Pohled do budoucnosti
Jak nalézt toho ryzího partnera / 153

Devátá kapitola
Už žádné hádanky
Skládačka je hotová / 173

Desátá kapitola
Všem mým příbuzným
Duch je vším / 193

Poznámky / 215

ÚVOD

HLEDÁNÍ SPOJENÍ

Inzerát pro pravou lásku

Chlapeček se díval na hvězdu a dal se do pláče. Hvězda se podivila: „Pročpak pláčeš?“ Chlapec odpověděl: „Jsi tak daleko, nikdy na tebe nedosáhnu.“ A hvězda odpověděla: „Chlapče, kdybych už nebyla ve tvém srdci, neviděl bys mě.“

JOHN MAGLIOLA

Dan, mladý muž z mého kurzu energetického léčitelství, měl dobré vzdělání, byl zajímavý a přitažlivý. Vypadal jako někdo, kdo svou ideální partnerku dávno má. Proto jsem byla velice překvapená, když jednou nadhodil, že neví, jestli se mu někdy podaří najít svou spřízněnou duši, partnerku pro zbytek života.

„Jak je to dlouho, kdy jsi s někým chodil?“ zeptala jsem se.

„Už je to pár let,“ přiznal.

Ostatní účastníci kurzu se hned začali přidávat.

„Naposledy jsem žila v plnohodnotném uspokojivém vztahu před několika lety,“ svěřila se jedna žena, „od té doby jsem měla jen pár krátkodobých známostí.“

Když jsem ji požádala, aby mi svou situaci vysvětlila blíže, úplně ji to rozhodilo.

„Skutečnost je taková, že vím, že jsem svou spřízněnou duši našla, ale pak jsme se rozešli. Nevím, jestli ještě ně-

kdy potkám někoho takového, možná byl mou jedinou spřízněnou duší.“

Další muž si stěžoval: „Setkávám se s mnoha ženami. Ale u žádných z nich jsem zatím neměl pocit, že by mohla být mou spřízněnou duší.“

Moji studenti začali vyprávět další a další příběhy svých milostných životů a jejich nedostatků. Ti, kteří byli na *lovu*, se s tím nijak netajili. Ti, kteří o lásku přišli, propadali beznadějí. Ti, kteří byli v neuspokojivém vztahu, dumali nad tím, jestli si jen špatně nevybrali nebo zda nedělají nějakou zásadní chybu.

Dan a další účastníci se nijak nelišili od většiny z tisícovek lidí, kteří se se mnou ročně chodí radit a hledají lásku v romantických vztazích. Za posledních 25 let jsem vedla více než 35 000 sezení s klienty – osobně nebo po telefonu – jejichž cílem byl přenos léčivé energie a následná intuitivní terapie. Kromě toho jsem tisíce lidí z celého světa naučila umění energetického a duchovního léčení. Vyslechla jsem mnoho životních příběhů a odpovídala na palčivé životní otázky mužům, ženám i velmi mladým lidem. Naslouchala jsem upřímným dotazům pocházejícím z nejrůznějších koutů světa – z Walesu, Ruska, Afriky nebo z městečka Poughkeepsie ve státě New York. Pracovala jsem s velmi širokým spektrem problémů – od smrti a umírání přes závislosti a nemoci, až po kariéru a finanční záležitosti. Jedno téma se však objevovalo nejčastěji a u mých klientů bylo téměř vždy tou nejvyšší prioritou – vztahy, touha po skutečné lásce, po lásce, v níž můžeme být takovými, jakými skutečně jsme.

Bez ohledu na to, že se jednotlivé příběhy lišily v detailech, podstata byla stále stejná – každý toužil najít svou spřízněnou duši. Tento sen, tato touha, mě přinutila začít

hledat odpověď na různých místech – v dílech filozofů a metafyziků, u guruů svépomocné léčby, terapeutů a dokonce i vědců, abych mohla stanovit základní pravidla, jimiž se řídí naše vztahy, a zjistila, odkud se při pátrání po tom, čemu jsme si zvykli říkat „spřízněná duše“, bere ta vše prostupující naděje. Tato kniha je syntézou mého výzkumu, zkušeností, které jsem získala při práci s klienty, a pozorování toho, co je účinné a co ne. Je to cesta, na jejímž konci bychom měli najít to, po čem toužíme – lásku. Ne však nutně s takzvanou *spřízněnou duší*, o níž si myslíme, že ji hledáme, ale prožitek lásky, která je pravá a ryzí.

Romantika spřízněných duší

Hledáme ryzí lásku. Všichni jsme unavení z pocitu odtržení. A prahneme po spojení. Máme nutkavou touhu po blízkosti a intimitě.

Také si přejeme, aby nás někdo přijímal bezpodmínečně – i když třeba zrovna máme nemožný účes, trapné boty nebo špatný pracovní den. Chceme, aby do nás náš partner viděl, aby nás *skutečně* viděl a jeho láska dokázala jako rentgenové paprsky dosáhnout až do hlubin naší duše. Toužíme po někom, kdo nám bude věřit natolik, že před námi odloží svůj krunýř a otevře se nám.

Mnoho lidí věří, že existuje jedna konkrétní, výjimečná osoba, která to všechno dokáže – unikátní a pravděpodobně na celém světě jediná, jež nás může učinit šťastnými – naše *spřízněná* duše.

Stačí se podívat do seznamovacích inzerátů na internetu a uvidíte, jak často lidé touží po spojení se svou spřízněnou duší a jak důležitým se tento koncept v poslední době stává.

Hledáš spřízněnou duši? Dál hledat nemusíš!

*Hledám spřízněnou duši, soupevníka životem,
který mi byl předurčen.*

*Pokud nejsi mou spřízněnou duší, nenamáhej se
s odpovědí.*

Pojem *spřízněná duše* se stal tak rozšířeným, že jej používá téměř každý pro popis partnera, s nímž sdílí hluboké duševní spojení. Ale i v tomto pojetí existují různé jemné rozdíly.

Pro někoho *spřízněná duše* znamená člověka, který je do slova druhou polovinou jeho duše – druhou polovinou rozpolcené bytosti, bez níž se nikdy nebude cítit kompletní. Tyto dvě poloviny jedné duše kdysi byly jedinou bytostí a poté, co od sebe byly odděleny, se nikdy nebudou cítit celé, dokud se dva lidé, v nichž tyto poloviny sídlí, nesetkají a znovu je nespojí. Pro jiné může *spřízněná duše* představovat osobu, která je určena jen a jen jim – ať už pouze v tomto životě nebo opakovaně v několika po sobě jdoucích životech.

Mnoho filozofů, básníků a zprostředkovatelů svateb věří, že sňatky se domlouvají v nebi a odtud se pouze přenášejí na zem. Ještě před narozením vás božská síla zaslíbí vašemu protějšku. Obě srdce sepne tak, že naleznou naplnění pouze tehdy, až si na zemi navzájem nasadíte snubní prsteny. Pokud při dešifraci svého romantického poslání uděláte chybu, odsoudíte sebe i všechny zúčastněné ke svazku, jenž má do *posvátného* vztahu daleko. Když minete lásku, která vás hledá, probudíte nevoli božské síly. Vaším posláním (nebo možná prokletím) je hledat „svého“ partnera a spojit se s ním tak, jak to bylo v nebi.

Nebo se možná celé akce žádná božská energie neúčastní a hledání ovlivňuje jeden z vašich minulých životů, během

něhož jste prožili úžasnou lásku. Cesta zpět, do historie vašich minulých inkarnací, vás dovede do jiné doby. Do okamžiku, kdy se vaše srdce prudce rozbušilo v dokonalém souzvuku s tím, kdo se pak stane vaší věčnou láskou, společníkem na celé věky. Při prvním shledání jste byli jeden druhým tak okouzleni, že jste si slíbili, že budete spolu navždy – nejen dokud vás smrt nerozdělí. Proto si do každého dalšího vtělení přinášíte nevysvětlitelné nutkání znovu nalézt svého dokonalého partnera.

Téměř každý, s kým jsem se setkala, hledá nebo přemýšlí o druhé polovině svého srdce – o milenci z minulého života nebo partnerovi, kterému byl zaslíben v nebi. To je způsobeno asi tím, že takřka každá kultura v historii lidstva vyznávala ideál *spřízněné duše*.

Starořecký filozof Platón rozšířil představu o prvních lidech, s níž vystoupil dramatik Aristofanés. Podle něho měly první lidské bytosti čtyři nohy, čtyři ruce, čtyři uši, dva obličejy a dvoje pohlavní orgány. Některé bytosti byly pouze mužského nebo ženského pohlaví, jiné byly smíšené. Tyto bytosti měly velkou moc a časem se i vůči bohům začaly chovat arogantně. Zeus, vládce všech bohů, se proto rozhodl rozdělit je vedví. Od té doby lidé touží po spojení se svou druhou polovičkou, bez níž se cítí být neúplní. Naše náklonnost k mužům nebo ženám – a k homosexuálním nebo heterosexuálním vztahům – záleží na tom, s kým jsme byli prapůvodně spojeni.¹

Podle teorie *midraš* je v tóře psáno, že Bůh stvořil Adama jako bytost dvou tváří, ale potom ho rozdělil na ženu a muže. Odtud prý pramení naše touha po druhé polovině prvotní bytosti.² Klasická rabínská literatura rozvádí tento příběh ještě dál a vysvětluje, že sňatek je nástroj, prostředek, který z obou polovin znovu tvoří celek. Sňatek je skutečně sjednaný už

v nebi a to čtyřicet dní před naším narozením, jelikož právě v tu dobu pro nás Bůh vybírá ideální polovičku. Tento partner se nazývá *bašert*, což znamená *předurčený*. Ze své podstaty je tedy náš partner *bašert* bez ohledu na to, zda je manželství šťastné či ne. Bůh je však schopný zařídit nám další sňatek podle toho, jaké jsou naše osobní potřeby a zásluhy.³

Ježíš citoval část tóry, v níž se říká, že Bůh (zdroj mužů i žen) původně stvořil jednu lidskou bytost a až z ní potom bytost druhou. Judaistická literatura někdy uváděla, že první člověk, Adam, byl oboupohlavní, jinde byl zobrazován jako muž i žena zároveň. Nyní jsme rozděleni na dvě pohlaví, ale každý z nás – muži i ženy – by měl nakonec opustit své rodiče a se svým partnerem se stát „jedním tělem“.⁴

Hinduistická tradice má mudrce – *riši* – kteří prý vědí, jak ke stvoření skutečně došlo. Podle nich kdysi existovala nadřazená univerzální duše. Když si uvědomila sama sebe, začalo jí být smutno, protože byla zcela osamělá. Aby si vytvořila společnost, oddělila ze sebe mužské a ženské části. Všichni lidé jsou tudíž potomky svazku mužského a ženského aspektu této univerzální duše.⁵

Bez ohledu na původ příběhu z něho pokaždé vyznívá stejné poselství – jsme neúplní bez své spřízněné duše. Tato osoba je naší druhou polovičkou, druhou stranou mince, důvodem naší existence. Bohužel tato kolektivní i osobní posedlost hledat nebo upoutat svou spřízněnou duši vede k řadě problémů.

Asi nejzávažnějším z nich je strach z toho, že bez této konkrétní osoby nemůžeme být šťastní. Jinými slovy – kromě ní není nikdo schopen naplnit naši potřebu hlubokého, uspokojivého vztahu. Náš strach nás nutí k bezhlavému a zoufalému hledání – kde je moje druhá polovička? Kde je můj předurčený partner? Jak ho mám najít nebo

přivábit? Jakmile ho rychle nenajdeme, hned se vynoří další obavy. Existuje vůbec takový člověk? Pokud ano, co můžeme udělat pro to, abychom ho našli? Jsme snad v zajetí nějakého neviditelného příběhu a musíme čekat a doufat a strachovat se, dokud osud nerozhodne, že je ta správná chvíle svést nás dohromady?

Ano, už jen idea existující spřízněné duše může vyvolat víc zoufalství než naděje. Často vede k tomu, že nás pronásledují představy, jací by naši partneři měli či mohli být. Nebo přemítáme, jestli jsme toho pravého už někde nepotkali a on nám neproklouzl mezi prsty, aniž jsme ho poznali. Možná jsme ve funkčním vztahu, nemáme však pocit, že je vztahem mezi spřízněnými dušemi. Pokud je ten, s kým jsme, opravdu tím *pravým*, tak proč vztah s ním není nějak „jiný“ a výjimečný? A nemáme-li pocit, že prožíváme něco neobyčejného, je skutečně náš partner tím pravým? Nečeká někde naše předurčená láska na šťastné setkání?

Hlavní problém spočívá v tom, že lidé nechápou, co vlastně jsou *spřízněné duše*. Pravdou je, že naši touhu po pravé, ryzí lásce nikdy nemůže uspokojit hledání spřízněné duše. Hledat dokonalého partnera výhradně mezi těmi, s nimiž máme pouze duševní spojení, je předem ztracená mise. Je to totéž, jako kdybyste hledali perly a místo škeblí otvírali krabičky od sirek.

Víc než spřízněné duše

Abyste si to nevyložili špatně – v žádném případě nezavrhují hledání ryzí lásky a celoživotního partnera. S touto touhou a pocitem, že máme právo na skutečnou lásku, jsme se narodili bezdůvodně. Hluboko v našich myslích a srdcích je zaseto vědomí, že existuje někdo (jedinec nebo typ člověka),

s nímž můžeme dosáhnout pocitu naplnění. V srdci každého z nás je vzpomínka, náznak, příslib opravdové lásky.

Při touze po ryzí lásce bychom se však místo hledání spřízněné duše měli věnovat něčemu docela jinému. Pokud chceme skutečně to „pravé ořechové“, musíme být ochotni otevřít se zcela jinému druhu vztahu. Chceme-li ryzí lásku, je pak nutné najít toho, komu já říkám *ryzí partner*.

Co tím přesně myslím? Jaký je rozdíl mezi spřízněnou duší a ryzím partnerem?

Nejprve si definujme pojem *duše*. Duše je úžasná, životadárná součást našeho bytí, která se každý život znovu vtěluje do nového těla a v každém životě sbírá další zážitky, které jí pomáhají poznávat lásku a vyvíjet se. Téměř všechny bytosti – včetně mnoha zvířat, rostlin a planet – mají vědomí, ale mnohé z nich navíc mají i duši, jádro „svébytnosti“, která funguje nezávisle na dalších silách. Díky duši je vědomí unikátní a neopakovatelné. Během svých životů přirozeně přicházíme do styku s mnoha různými dušemi. Spřízněná duše je tedy prostě každá bytost, jejíž duše je spojená s tou naší. Podle této definice je vaší spřízněnou duší téměř každý ve vašem okolí – včetně domácích zvířat. Já mezi své spřízněné duše počítám své syny, rodiče, zesnulé prarodiče, dobré přátele, psa Luckyho a morče Maxe. Protože skutečné spřízněné duše mohou, ale nemusí být naši romantičtí partneři, milenci a manželé, je lepší osoby, se kterými máme duševní spojení, nazývat *duševní přátelé*. Pro účely této knihy budeme označení *spřízněná duše* používat pro duševního partnera, se kterým máme milostný vztah.

duše: vitální součást každé bytosti, která každý život tráví v jiném těle a shromažďuje zkušenosti, učí se rozumět lásce a vědomě se vyvíjí

duševní partnerství: vztah mezi dušemi dvou bytostí

duševní přítel: jakékoli dvě bytosti, mezi nimiž panuje duševní partnerství

spřízněné duše: bytosti, mezi nimiž existuje duševní partnerství a na zemi se projevuje jako milostný vztah
(Spřízněná duše je tudíž specifickým typem duševního přítele. Ne každý duševní přítel je však zároveň spřízněnou duší.)

Ve vztazích založených na duševním partnerství existuje pocit důvěrnosti a nenucenosti, blízkosti, která nás navzájem přitahuje, a v první kapitole prozkoumáme důvody, které k tomu vedou. Není nic špatného na tom, když si duševního přítele vybereme za svého milence nebo životního partnera, je normální obklopovat se desítkami duševních přátel. Ale jen to, že mezi našimi dušemi existuje spojení – milostné nebo jiné – ještě neznamená, že vztah s nimi musí být výjimečný nebo báječný. Duševní partnerství může mít různé podoby. Většina duševních partnerství nás přirozenou cestou přivádí ke konkrétnímu duchovnímu poznání a určitým způsobem nás rozvíjí. Což znamená, že dosah těchto partnerství je relativně omezený. A tak to má být!

Nyní vám chci prozradit něco, o čem mnoho lidí zatím neví. Kromě duše v sobě nosíme ještě jednu důležitou část – svou živoucí podstatu – která se vyhýbá obtížným a často zraňujícím lekcím, jež nám život udílí, a dává přednost laskavosti a lásce. Já označuji tuto část jako naše *ryzí já*.

Z duchovního hlediska představuje naše *ryzí já* vše, kým nebo čím jsme. Je to jiskra božské energie, odraz všeho-

míra, duchovní podstata stvořená z pravdy, lásky a světla. Také se někdy nazývá naším duchem, esencí, skutečným, vyšším či *pravým já*. Naše duše je malou součástí celkového ryzího JÁ či ducha a znamená tu část, která se přemísťuje v čase, putuje z místa na místo a shromažďuje zkušenosti.

Hlavní rozdíl mezi naším ryzím já a naší duší spočívá v tom, že ryzí já ví, že je zcela spojené s božskou nebo vesmírnou silou. Takže ví, že je nezranitelné. Vesmírná síla jej dokáže vyléčit ještě dříve, než se nějaká rána objeví. Naše duše se naopak často cítí od božské energie oddělená. Proto se na ni nemůže obracet s žádostí o uzdravení a vedení a může utrpět zranění, která si s sebou nese do dalších životů. Takže je pochopitelné, že vztah založený na spojení dvou ryzích já bývá většinou zdravější a hodnotnější než ty, v nichž dochází pouze ke splnutí duší.

Jak rozšířená je představa, že každá bytost má dvě já, spojená a přitom odlišná – ryzí já a duševní já? Navštívila jsem různé země a pracovala v nich s místními léčiteli, kteří odlišovali nesmrtelné neboli vesmírné já a duševní neboli experimentální já. Mnoho kultur a náboženství – včetně judaismu, křesťanství, islámu, sufismu, kultur Havajanů, indiánů Čerokí a starých Egypťanů – je vysvětlují příběhy, které se podobají biblickému příběhu Stvoření, v němž andělská stvoření nebo lidské bytosti „upadly v nemilost“. Před svým pádem jsme všichni věděli, že jsme v jednotě s Bohem. Pád způsobil, že jsme se od božské síly odvrátili – nejspíš kvůli studu, který jsme cítili. Naše zraněné já, kterému říkám *duševní já*, je ta část, která věří, že se musí vyšplhat zpátky do nebe. Naše ryzí já připouští, že tam už nejspíš jsme, ale musíme se s touto myšlenkou skutečně ztotožnit. Ať pro tyto jevy použijeme jakákoli slova, ať se obrátíme k jakékoli mytologii, zdá se, že představa vesmírného já a pochybujičího

já je rozšířená po celém světě. Těmito dvěma částmi našeho já se budeme zabývat v celé knize.

Stejně jako je možné dosáhnout spojení s duševním já druhé bytosti, může dojít k propojení dvou ryzích já. Takové vztahy pomáhají stát se božskými bytostmi, kterými ve skutečnosti dávno jsme; vybízejí nás ztělesnit a vyjádřit naši nedotknutelnost. Také nás povzbuzují naplno rozvíjet vnitřní energii. Jelikož vztahy mezi ryzími já se řídí jasnými duchovními principy, které nadevšecko vyzdvihují čest, pravdu, soucit a laskavost, mají souhlas a požehnání od božské síly. Jedině vztah mezi ryzími já dokáže zcela naplnit a uspokojit naši vrozenou touhu po intimitě a spojení, touhu skutečně chápat a být pochopen naším partnerem.

Stejně jako máme desítky, ne-li stovky duševních přátel, můžeme mít řadu ryzích přátel. Pouze hrstka z nich však bude naším ryzím partnerem, se kterým dokážeme vytvořit dlouhotrvající milostný vztah založený na spojení ryzích já.

ryzí já: naše živoucí podstata, která se vyhýbá obtížným a často zraňujícím lekcím, jež nám život udílí a dává přednost laskavosti a lásce

ryzí partnerství: vztah mezi ryzími já jakýchkoli dvou bytostí

ryzí přítel: jakákoli bytost, se kterou navážeme ryzí partnerství

ryzí partner: bytost, se kterou jsme v ryzím partnerství, jehož projevem na Zemi je milostný vztah

(Ryzí partner je speciální typ ryzího přítele, ale ne každého ryzího přítele můžeme označit za ryzího partnera.)

Mám pro vás dobrou zprávu. Jste-li ochotni najít své ryzí já, jste na nejlepší cestě přitáhnout pozornost svého dokonalého ryzího partnera; energie, kterou budete vyzařovat, ho k vám přitáhne jako magnet. A pokud ten, s kým máte milostný vztah právě teď, projeví ochotu, je možné transformovat vaše duševní partnerství v ideálnější a laskavější podobu na vyšší úrovni – v ryzí vztah mezi ryzími partnery.

Průvodce ryzím já a ryzí láskou

Tato kniha bude vaším průvodcem při plavbě v často rozbouřených vlnách duševních partnerských vztahů do klidných, mírných a osvěžujících vod ryzího partnerství a ryzí lásky. Nejdříve si povíme o tom, jak se v nás – v duchovních bytostech – vyvinulo duševní a ryzí já. Potom se podrobně podíváme na duševní partnerství – velmi častý a významný typ vztahu. Podíváme se také na různé formy duševního partnerství. Ukážeme si, jak a proč se některé jeho typy mohou jevit jako vztahy mezi ryzími partnery. Přitom budeme hledat odpovědi na různé zajímavé otázky. Existuje něco jako vztah Blíženců. Opravdu existují duše, které jsme potkali nebo byli s nimi oddáni v předchozích životech? Vznikají naše partnerské smlouvy skutečně už na nebesích a je možné vysvětlit, proč opakovaně vstupujeme do stejných milostných vztahů?

Následně se důkladně ponoříme do rozdílů mezi duševním a ryzím partnerstvím. Pak budete schopni určit, v jakém vztahu se nacházíte právě teď nebo jakými jste prošli, budete je umět rozdělit do určitých skupin a naučíte se je (konečně) chápat.

Když pochopíte, jak vztahy fungují na úrovni duše, ryzího já a energie, pustíme se do práce. Pokusíme se přerušit cyklus přitahování nesprávných partnerů a vstupování do vztahů,

které zraňují, místo toho, aby nám pomáhaly. Budeme se muset naučit klást si správné otázky: Co můžeme udělat pro to, abychom se citově, fyzicky, duševně a energeticky odpoutali od vzorců chování, které nás ničí a vedou do vztahů, z nichž se místo nebeských zámků vyklubou noční můry? Poté se dostaneme k čtyřstupňové metodě, která vám a vašemu partnerovi pomůže transformovat duševní partnerský vztah v ryzí partnerství. Tuto metodu můžete použít na kohokoli – přátele, příbuzné nebo dokonce nepřátele. Pomůže vám i ve vztahu s novým zaměstnancem, novým známým či přítelem, zlepšit vztahy mezi rodiči a dětmi. Metoda dokonce umožní napojit se na ryzí já ještě nenarozeného dítěte!

Touto metodou sice nelze nikoho změnit, ale je možné přeměnit s ní svůj pohled na svět tak, že budete otevřeni pozitivnějšímu vnímání. Tento přístup jsem použila i sama na sebe a nyní jsem se všemi svými vztahy naprosto spokojená. Sledovala jsem své klienty a viděla, jak se jejich chování proměňuje – začali být milejší k sobě i svému okolí. Tento postup je však vytvořený především k tomu, aby pomohl vyřešit obtíže v milostném životě. Ti, kteří mají potíže najít partnera, pomocí mé čtyřstupňové metody k sobě přivábí ryzího partnera na celý život.

A co když po tom všem zůstane ve vašem srdci jen temná díra? Co když vás stále bude trápit pocit, že vám chybí něco, co sice cítíte, ale nikdy jste to neviděli? Všichni jsme takový pocit někdy zažili. Můžeme postrádat silné vztahy jiného než milostného charakteru, jako například dítě, které se nám nedaří počít, biologickou matku, kterou jsme nikdy nepoznali, otce, jenž padl ve válce, psiho společníka, kterého nikdo nenahradí – všechna tato „prázdná“ místa v nás vyvolávají pocit, že v životě, který nám byl přislíben, něco schází. Prozkoumáme různé důvody vedoucí k prožitku prázdnoty –

vesmírné a duševní vysvětlení, proč se některé vztahy ztratí nebo zatoulají a proč jiné nikdy nenajdou naplnění. Také se podíváme na možnosti, jak prázdná místa zaplnit a jak se definitivně vyrovnat s chybějícími dílky ve skládačce života.

Nakonec vkročíme do neviditelného světa, do říše andělů, duchů a bytostí stále připravených zakročit a nabídnout nám vedení, pomoc a občas i nezbytný soucit. Pokusíme se navázat nesmrtelné duševní partnerství pouze s těmi, kteří chtějí pomáhat a vést. Ať o těchto průvodcích našimi životy víme nebo ne, jsou stále připraveni zasáhnout.

Aby se nám podařilo chopit se rukama a spojit se srdcem s těmito nesmrtelnými bytostmi, je zapotřebí odpoutat se od svých mentálních bloků a bariér a přijmout za své hlavní motto duchovních vztahů:

Všechno je pomíjivé, kromě lásky.

Musíme si sundat černé brýle, které nám brání spatřit božskou sílu a vidět svět jejíma očima, – teprve potom můžeme každý vztah proměnit v ryzí partnerství.

Při tom všem zjistíme, že přestože jsme hledali pravou lásku vně sebe samých, byla už dávno vepsána v našich srdcích. Možná před námi srdce skryl náš život, možná jsme je schovávali tak dlouho, až jsme zapomněli, kde vlastně jsou. Tak či tak, to, co je pravé, se nakonec vždy projeví – což je cílem života prožitého v duchovních vztazích.

Takže ať je vaše situace jakákoli, ať děláte cokoli, neztrácejte naději. Nejen že láska existuje, ale už teď je přímo ve vás – a pokud o ni budete pečovat, bude se rozrůstat a vzkvétat. Jak kdysi prohlásil Mark Twain: *Bůh nás ochraňuje před stromem naděje, který ztratil schopnost kvést.*⁶ Když se přestaneme bát a začneme milovat, sklídíme tu nejskvělejší úrodu – víc lásky.

PRVNÍ KAPITOLA

ZÁLEŽITOSTI DUŠE

Karma, převtělování a duševní rodiny

*Probrábni mi duši svými prsty.
Jednou, jen jedinkrát, se snaž cítit přesně to, co cítím já,
věřit v to, co já, vnímat tak, jako já,
dívat se, zažívat, zkoumat
a jen jednou, jedinkrát, rozumět.*

NEZNÁMÝ AUTOR

Před dávnými časy jsme se všichni vznášeli v oceánu blaženosti. Byli jsme obklopeni Stvořitelem – božskou energií, zdrojem všehomíra – a věděli jsme, že jsme bezpodmínečně milováni, a milovali jsme všechno kolem sebe

U Stvořitele jsme měli podobu ducha – ryzího já – nesmrtelné a neopakovatelné jiskřičky božské energie. Byli jsme s ní naprosto spjati, žili jsme v klidu a míru. Věřili jsme ryzímu já všech sousedů a oni věřili nám.

Později nastala doba, kdy nás dokonalost začala nudit. Celodenní leštění svatozáří se nám začalo zajídat. Tak se vyšší síla rozhodla vyslat nás na misi. Postavili jsme se do fronty a božská energie vdechla svou moudrost do každého ze svých milovaných dětí. Pěkně popořadě dostal každý z nás určitou část vědomostí. Kdyby se všechny tyto části spojily, obsahovaly by všechny klíče k nebesům. Některým z nás byla předána schopnost léčit, jiným sdělena pravda o lásce. Další do-